

29 mei 2018

Fietsblog GLD-20: Maasverbetering en grensverspringing

Tussen Heerewaarden en Rossum naderen Maas en Waal elkaar zo dicht dat een kort kanaal ze kan verbinden. Ideale plek dus, heb ik intussen wel geleerd, om een kasteel of burcht te bouwen. Voor het beleg van Zaltbommel bouwden de Spanjaarden hier het Fort Sint Andries. De Hollanders maakten daar een fort voor de Nieuwe Waterlinie van en de Duitse Luftwaffe bouwde dit om tot versterkt luchtafweergeschut. Tegen het einde van de oorlog liep een Engelse verkenningsgroep hier in een hinderlaag. De Duitsers trokken zich terug, maar bliezen het fort wel eerst op.

Wanneer ik de overwoekerde restanten van het fort binnen rij via de brug over de slotgracht, is een leerwerkbedrijf bezig de muren te herstellen. Terwijl de leerlingen doorwerken, vertelt de oude leermeester me dat het restaureren een keuzevak voor het diploma is, waar ze in het begin maar weinig aan vinden. Ze noemen het 'Toei', dat is lokaal dialect voor rotzooi of ouwe troep. Maar als de opdracht klaar is, zijn ze trots op hun werk en gaat het verleden ook voor hen leven. Het leerwerkbedrijf heeft zo ook onderhoud gepleegd aan de trap van het Kasteel in Vuren en de brug in het Werk aan het Spoel in Culemborg. Na het Stoomgemaal in Appeltern is dit weer zo'n verrassend slimme combi waarbij materieel erfgoed ingezet wordt om maatschappelijke doelen van deze tijd te halen.

Zo is het verderop gelegen spierwitte Slot Rossum inmiddels een gewilde trouwlocatie geworden. Hier stond ooit het versterkte buitenverblijf van de roemruchte veldheer Maarten van Rossum. Bij het beleg van Zaltbommel in 1599 door Francesco de Mendoza lag dit verblijf in de vuurlinie. Jammer voor dat buitenverblijf, maar er staat nu wel een romantisch kasteeltje voor in de plaats.

Op deze warme dag door de Bommelerwaard fietsen is geen straf. De Maas is hier in de jaren dertig van de vorige eeuw zo vaak verlegd, om beter bevaarbaar te worden door bochten af te snijden, dat het een groot recreatief watergebied is geworden. De huizen die laag onderaan de dijken staan, zijn van uitzonderlijke klasse, de tuinen een lust voor het oog. Het vertrouwen in de standvastigheid van de dijken en de kracht van de diverse gemalen lijkt hier onwrikbaar. En het geloof in God is groot.

Mijn bezoek aan kasteel Ammersoyen valt enigszins in het water. Het museale kasteel ziet er precies zo uit als een kasteel op een kindertekening moet zijn: vier hoektorens en een slotgracht. Maar is op maandag gesloten. Oeps, beter voorbereiden de volgende keer. Dat biedt me wel de gelegenheid om te doen wat ik onderweg anderen ook al heb zien doen tijdens deze warme dag: een duik nemen. Nu is een slotgracht daar niet helemaal geschikt voor, maar het levert wel een mooie beleving op.

Ik wil het volgende toch wel meegeven. Fietsen over dijken is niet altijd even makkelijk. Regelmatig passeren auto's elkaar in vliegende vaart, waarbij ze een stukje van de kant meepakken. Hierdoor ligt er veel steenslag op de weg, dat onder natte omstandigheden voor veel lekke banden kan zorgen. Naast elkaar fietsen kan ook niet, daarvoor is het hier allemaal net iets te smal. En vlak voor etenstijd kun je maar beter de weg afgaan, dan wil men naar huis en ligt de gemiddelde snelheid nog hoger. Ikzelf ben gewoon ook gaan eten, want na zessen wordt het op de weg weer ontspannen fietsen.

Net wanneer ik door de maaltijd en de warme avondzon dreig in te dommelen, vliegen er twee chinooks over het water waar ik vanaf het restaurantterras op uitkijk. Dit zijn van die grote helikopters, met een wiek voor en een wiek achter. Met een prachtig, laag geluid dat je al van ver hoort aankomen. Onderaan de chinooks hangen aan touwen netten met bouw materiaal. In het verderop gelegen Heusden oefenen wel vaker genietroepen. Zo eindigt mijn fietstocht vandaag waarmee het begon: hoe mooi de omgeving van het rivierenland ook is, de strijd is nooit ver weg.

Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 20](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Heerewaarden naar Ammerzoden. [Lees meer over dit traject](#).

Geschreven door Marc Beek

Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen [Privacy & Cookie verklaring](#) het

landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media:

[< Vorige](#)

[Volgende >](#)

De stadspoorten van Nijkerk

Nijkerk had in de Late Middeleeuwen drie (houten) stadspoorten. Op 27 maart 1413 kreeg Nijkerk stadsrechten van hertog Reinout IV ...

